

FRIIDROTTENS STORA

— GRABBAR & TJEJER —

**LINUS THÖRNBLADS
OVÄNTADE FÖRSTA SM-SEGER**

Friidrottens Stora Grabbar och Tjejer

Föreningen består f.n av 355 medlemmar, varav 148 kvinnliga och 207 manliga medlemmar. Dessutom 120 Stödjande medlemmar.

Syftet med föreningen är att vara forum för kontakt och gemenskap efter avslutad idrottskarriär. Vi vill även uppmuntra framtida Stora genom våra "fadderstipendium", samt via Föreningen för friidrottens främjande, FFF, förmedla stipendium till framgångsrika tränare inom medel/långdistans. Du kan gå in på vår hemsida, www.friidrottensstora.se där du hittar alla Friidrottens Stora genom tiderna med bilder och presenterande text. Vi är mycket tacksamma för kompletteringar av hemsidan i form av bilder och/eller text. Skickas till lisafson50@gmail.com.

För årsavgiften 150:-(250:-) för Friidrottens Stora, resp 350:- för Stödjande får ni:

1. Tidningen med bilder från nu och då.
2. Tillgång till medlemmarnas kontaktuppgifter
3. Inbjudan till kamratmiddagen på SM och tillgång till SM-banketten samt biljetter till SM.
4. Inbjudan till vår traditionella golftävling i samband med SM.

Styrelsen:

Ordförande	Rajne Söderberg	0705-935982	rajne@telia.com
Sekreterare	Anne-Marie Nenzell	0734-262576	amgustafsdotter@gmail.com
Kassör	Åke Nilsson	0705-485610	k.ake.nilsson@gmail.com
Redaktör	Elisabeth Fredriksson	0701-759070	lisafson50@gmail.com
Ledamot	Leif Librand	0737-070735	leif.librand@gmail.com
Ledamot	Torsten Torstensson	0725-301416	torsten.karin@gmail.com
Ledamot	Anders Faager	0708-229181	anders.faager@gmail.com
Revisor	Krister Clerselius	0708-107133	
Rev.suppleant	Stig Pettersson	0705-398132	stig.pettersson@kph.se
Valberedning	Hasse Lagerqvist	08-363358	hasse.lager@home.se
Valberedning	Eva Gustafsson	0730-324090	egusta@home.se
Valberedning	Elisabeth Östberg	0708-158939	elisbeth.ostberg@telia.com

Ansv utg Rajne Söderberg, red Elisabeth Fredriksson, medarb: A-M Nenzell, T Torstensson, L Librand, Å Nilsson, A Faager. Bilder från Decabild om inte annat anges.

Ordförande har ordet

Bästa EM:et någonsin! Så sammanfattades ett fantastiskt friidrotts-EM i Berlin i augusti av Svein Arne Hansen, ordförande i Europeiska Friidrottsförbundet. Och jag kan bara hålla med! Ett mästerskap som var lyckat ur alla synvinklar - ett enastående arrangemang av Berlinarna med mycket publik och underbar stämning. Totalt hade EM-veckan 360 000 åskådare och toppnotering var sista dagen med 60 500! Jag var inte där själv för att uppleva det men framför TV:n kände man engagemanget från publik och även aktiva. Vår fadderstipendiat från 2016 Armand Duplantis har i raketfart tagit sig till världstoppen och toppade även svenskarnas prestationer med ett suveränt guld och i förbifarten även svenskt rekord och juniorvärldsrekord - 3 gånger! Medaljskörden 1 guld, 2 silver och 1 brons talar sitt tydliga språk, men lägg därtill 11 topp-8-placeringar och 18 topp-12-placeringar så blir facit att svensk friidrott är på kraftig frammarsch.

Detta EM visade också att friidrott är på frammarsch i hela Europe med höga tittarsiffror för TV-sändningen i många länder, i Tjeckien t.ex. tittade 50% av alla TV-tittare på EM! Nu hoppas vi att intresset fortsätter även utanför de stora mästerskapen men det är ju inte alls lika säkert om man ser på de stora friidrottsgalorna i Europa där många kämpar med ekonomin och dåligt fyllda läktare.

Vår egen förening kämpar också med ekonomin och svaga "tittarsiffror" = medlemsintäkter. För att kunna fortsätta med exempelvis våra stipendier måste engagemanget öka från våra medlemmar. Att betala 150 kronor i årsavgift tror man inte ska innebära några problem, men det är tydligen så. Om fler betalar kan vi också göra fler saker, t.ex. kunna betala en del av kostnaderna för hotell och resa för medlemmar till våra träffar och därmed få ett större deltagarantal. Stödjande medlemmar är också av stor betydelse för vår ekonomi och avgiften

350 kronor innebär att de även får en papperstidning. Nu är det några som får detta nummer även fast medlemsavgiften inte är betald men vi förmodar att det bara är ett förbiseende och hoppas att avgiften betalas in nu i efterskott. Vi kommer att fira 90-års jubileum för föreningen 2020 i samband med SM som då går i Uddevalla. Jag vill redan nu flagga för att det blir extra festligt med en större fest för våra medlemmar, gamla som nya, och jag hoppas att det blir ett stort deltagande och att medlemsavgifterna betalas så firandet kan genomföras enligt planerna. Vi har även planer på att ge ut en jubileumsbok.

Vid Friidrottens Storas träffar framöver kommer vi att bjuda in prominenta gäster och talare till vår kamratmåltid och nästa blir på SM i Karlstad 30/8 - 1/9, 2019. Vi kan redan nu utlova en hedersgäst från trakten, och tillika medlem i föreningen, som kommer att förgylla vår kväll! Så jag hoppas ni redan nu planerar in att komma till Karlstad.

Jag vill gärna igen påminna om att meddela oss din e-mail om inte det redan är gjort. Meddela den till info@friidrottensstora.se och betala gärna medlemsavgiften till pg 25 04 78-5. Nu går vi mot vintervilan och samlar krafter inför en ny intressant friidrottssäsong och jag vill här passa på att önska er alla en God Helg och ett Gott Nytt 2019!

Rapport från SM 2018 i Eskilstuna

av Leif Librand

Årets SM i fri idrott arrangerades i en vänlig atmosfär av Råby Rekarne, Ärla IF samt Eskilstuna Fri Idrott.

Det är alltid glädjande om arrangören lyckas med sina deltagare. Så var fallet även detta SMs första dag, Fredag, i solskensväder då Adhanon Abraha på 10000 meter inför en jublande hemmapublik tog den första lokala guldmedaljen. På sprintsidan fick TG Örebro en mycket glad segrare i blott 19-åriga talangen Fanny Runheim, som skrällde och vann 100 meter. Efter skador och körtelfeber är det glädjande att hon är tillbaka. Om vi håller oss till sprintsidan kan vi konstatera att Henrik Larsson, 18, från Göta fortsätter sin lovande karriär. Han sprang under svenska rekordet med 4 hundra delar till 10.14 dock med kraftig medvind på 4,8 m/s. Örgrytes Melker Svärd Jakobsson, som haft en skadefylld säsong vann efter sitt enda stavhopp på 5.21.

Fanny Roos, Växjö, som alltid säker, segrade i kulstötningen, 18.08. Glädjande var även att Sofie Flink, Västerås, är tillbaka efter en skadeperiod och stod som segrare i spjuttävlingen 58.88. Förhoppningsvis kommer hon upp i tidigare längder.

Lördagen inleddes med ett kraftigt regn som blev till växlande molnighet.

Vi gläds verkligen åt Linus Thörnblads, MAI, seger i höjdhopp. Det var mycket känslor hos 33-åringen efter att han, efter 7 års bortovaro, med tung medicinering av antidepressiva mediciner lyckades vinna. Ett lyckligt grattis till dig Linus.

Angelica Bengtsson, Hässelby, satte nytt mästerskapsrekord med 4.62. Försökte på svenska rekordhöjden 4.75 men lyckades inte.

Det är glädjande med lovande juniorer som dyker upp. Jag tänker på Carl Bengtström, Ullevi, 47.27, som med bara en hundra del blev sla-

gen av Erik Martinsson på 400 meter. Ett annat glädjeämne var Moa Hjelter, Spårvägen, som vann sitt första SM-guld på distansen på fem år. Under de åren har hon fött två barn.

Tid 53.92. Hanna Hermansson, Tureberg, visade att hon behållit EM-formen och spurtvann före Lovisa Lindh, som också är tillbaka efter skadeperiod, men som har en liten bit kvar till tidigare form.

Efter Mikael Tornéus flertal SM-vinster blev han detroniserad av tio år yngre och duktige Thobias Nilsson Montler i längdhopp. Mästerskapsrekordet mätte 8.06.

Ännu ett nytt mästerskapsrekord kom på 3000 meter hinder av Charlotta Fougberg, Ullevi, med tiden 9.42.14. Det var 15 månader sedan hon sprang distansen.

Söndagens prestation stod vår store diskuskastare Daniel Ståhl, Spårvägen, för när han satte ett världsårsbästa med 69.72. Daniel blev dubbelsegrare eftersom han även vann kula dagen innan. I de svårbemästrade bygarna visade Andreas Kramer, Sävedalen, att han bevarat sin fina EM-form, (silver), då han vann ohotad på 1.47.82. Hanna Hermansson, Tureberg, blev dubbelsegrare genom att vinna även 800 meter. En annan dubbelsegrare är Kalle Berglund, Spårvägen, som idag vann 5000 meter. Han vann ju även 1500 meter i lördags. Khaddi Sagnia, Ullevi, fick, efter ett flertal övertramp, i sista hoppet till ett årsbästa i längdhopp med 6.71.

Facit för SM: Fem mästerskapsrekord och världsårsbästa av Daniel Ståhl.

Som vanligt fortsätter jag min resa i Sverige och jag befinner mig i SM-staden Eskilstuna. Mellan 6000 och 4000 f.Kr växer Rekarnebygden fram. Genom inlandsisens avsmältning och landhöjningen skiftade bygden från ett skärgårdslandskap med jägare och fiskare till att sjö- och

havsbottnen genom landhöjningen gav utmärkt åker- och betesmark. Vattenvägen gav en praktisk väg att färdas och ån (Eskilstuna ån) gav fisk, dricksvatten och möjlighet att bevattna åkrarna. Mycket tyder på att Rekarnebygden kristnades tidigt, redan under första halvan av 1000-talet. Storgårdar växte fram. Den mäktiga Sigrid nämns. Hon bekostade den stora Sigurdsristningen som finns kvar än i dag.

Någon gång under 1000-talet kom den engelske munken och missionären Eskil till Rekarnebygden. Han blev utnämnd till biskop över Tuna stift, vid dagens Eskilstuna. Efter hans död uppfördes en gravkyrka för hans relikier. Omkring 1170 byggde munkorden johanniterna upp ett kloster kring Eskils gravkyrka. En tätort växte fram i anslutning till Johanniterklostret, längs dagens Köpmangatan. Där levde och arbetade hantverkare, krogmadamer, drängar och pigor. När Gustav Vasa drog in klostrets rättigheter övergick ägorna till kungen. Kungamakten satte på att utveckla handel och järnhantering. 1654 erbjöd kung Karl X Gustaf, Reinhold Rademacher att flytta sin smidesmanufaktur från Riga till Eskilstuna. Det uppstod ett stadssamhälle med smedsfamiljer. När smedjorna byggts upp utfärdades stadsprivilegier för staden, 25 oktober 1659.

Genom ett riksdagsbeslut 1771 grundades Eskilstuna Fristad, där småföretagare inom metallförädling fritt bedrev sin verksamhet. Fristaden utvecklades under 1800-talet. Fabriker som Gevärsfaktoriet, Munktells Mekaniska Verkstad och Jernbolaget spelade stor roll för stadens utveckling till framgångsrik industristad.

Mot slutet av 1800-talet grundades nykterhetsrörelsen och frikyrkorörelsen. Framför allt nykterhetsrörelsen förbättrade livet för många familjer. Arbetarrörelsen uppstod vid århundradets slut.

Industrin fortsatte framgångsrikt in på 1900-ta-

let. Fler kvinnor började lönearbета.

Arbetskraftsinvandring efter första världskriget skedde från Tyskland, Grekland, Finland och forna Jugoslavien.

Kommunen välkomnar olikheter och arbetar aktivt med mångfald, jämställdhet och miljö. Kommunen har stark tillväxt. Mälardalens högskola är etablerad här.

Stipendieutdelning: Varje år brukar Friidrottens Stora Grabbar & Tjejer dela ut stipendier till unga lovande friidrottare. I år gick 3 stipendier à 10.000 kr. till den unga och mycket lovande höjdhopparen Maja Nilsson samt till medeldistansarna Andreas Kramer och Kalle Berglund, vilkas meriter omnämnts tidigare. Andreas Kramers tränare Per Skoog uppmärksammades för sin utomordentliga tränargärning med ett stipendium på 20.000 kr. ur Gunder Hägg Albackens fonden.

Ett upprop till alla Stora Grabbar och Tjejer!: Att ha fått utmärkelsen Stor Grabb & Tjej av Friidrottsförbundet är inte alla förunnat. Vi i styrelsen önskar se er på vår sammankomst typ SM. För mig var det en stor händelse att efter många år få träffa sina gamla kamrater från landslagstiden. Vi behöver dessutom era medlemsavgifter eftersom dessa ger oss möjligheter att utdela stipendier till lovande ungdomar och tränare enligt ovan.

Välkomna till 2019-års SM i Karlstad 30/8 – 1/9.

Nya Stora Friidrottare

555 Andreas Almgren 950612, Turebergs IF. Hittills har Andreas vunnit två SM på 800m, 2014 och 2015 och ett på 1500, 2017. På JVM 2014 blev han trea och han slog det svenska juniorrekordet med 1.45,65. 2017 vann han i finnkampen på 1500m. Skador har hindrat honom de sista åren, men mycket talar för en fortsatt utveckling av karriären.

556 Sarah van der Wielen , 95, Hässelby SK. Sara har slagit svenskt rekord två gånger på 10.000m, 31:28,43, som dock slagits av Meraf Bahta. Hon blev nia på EM 2016 på 10.000 samt tolv på OS samma år. På SM har hon vunnit 5000 2016 samt 4km terräng 2015 och 16 förutom övriga medaljer.

557 Daniel Lundgren, 850704, Turebergs IF. Daniel har erövrat ett stort antal guld och silvermedaljer på SM. På hinder har han två vinster och fem andraplaceringar, på 5000 guld och silver och på 4000m terräng två silver. Han segrade 2015 i finnkampen.

558 Linn Nilsson, 901015, Hälle IF. Linn har ett imponerande register och har SM-medaljer på alla distanser från 800 till 10.000m, varav guld på 1500m 2013, på 5000 2017 och 18 samt 10.000m 2018, förutom alla lagsegrar i terrängsammanhang. Inomhus är hon lika meriterad; vinst på 800 och 1500m 2014, på 1500 2016 och på 3000m 2017. Hennes bästa resultat så här långt är 4.08,47 (4.07,71 inomhus) och 15.18,14 på 1500 resp 5000m. 2017 vann hon 5000m i finnkampen

559 Odain Rose, 920719, IFK Umeå, Thoréngruppen. På IEM i Göteborg 2013 gjorde Odain succé med att komma femma i finalen på 60m med 6,62. Han har vunnit ISM på 60m 2013 ,14 och 16. På 100m vann han SM 2014.

SM-seger gav bättre avslut på Linus karriär

Linus Thörnblad tog sitt första SM-guld i höjdhopp utomhus i Eskilstuna.

Målet var inte prestationen i sig, han ville skapa en bättre avslutning på sin höjdhoppskarriär i världseliten. Den som Linus tvingades ge upp för åtta år sedan.

– Jag är så glad att jag lyckades med det, säger Linus Thörnblad.

Nu vill han starta projekt för att förebygga psykisk ohälsa inom idrotten.

Första tanken på en comeback kom vid ett besök i en träningslokal i mars. Han greps av ingivelsen att testa en övning som han verkligen tyckte om när han var aktiv; frivändning.

– Det gick väldigt bra trots att jag inte gjort övningen på många år, bara motionerat och tar antidepressiva läkemedel. Jag lyfte lika tungt som när jag var som starkast.

Hur det kom sig har Linus en klart svar på:

– Det är genetiken.

Linus Thörnblad slog igenom snabbt som 18-åring. Han togs ut till OS i Aten och innan han var 21 år hade han tagit medaljer på EM och inomhus-VM. Höjdhoppskarriären i världstopp blev snabbt en heltidssysselsättning.

– Det gick väldigt bra, även om jag hade problem med rygg och höft. Jag gav allt vad kroppen tålde, säger han.

Efter fem år av framgångar och motgångar började Linus må sämre, han gick in i väggen. Det tog två år att riktigt komma underfund med om vad han drabbats av; utmattningsdepression.

En av de vanligaste orsakerna till segdragna långtidssjukskrivningar i vårt land numera.

Från att ha tränat två tuffa pass om dagen kunde han inte ta sig upp ur sängen, inte läsa en sammanhängande text eller en bok, se en film eller koncentrera sig. Hjärnan slogs ut, minns han. Kampen att träna hårt för att slå rekord och

vinna tävlingar ersattes av en kamp för att klara vardagen. Äta, sova och kunna träffa vänner.

I efterhand har han förstått att signalerna inte bara var en, de var flera innan sjukdomen bröt ut. Signalerna tog han inte på allvar trots att han drog på sig skador till och med genomgick en höftledsoperation.

– Jag visste inte att ta hand om mig själv, jag tränade oavsett vad. Jag visste inte att det inte går att göra resultat utan mental återhämtning, som är viktigare än den fysiska.

Det är dyrköpta erfarenheter Linus tar upp när han berättar om behov av återhämtning vid elitträning.

– Jag tränade alldeles för hårt även när jag hade ont och var skadad. Jag hade alldeles för lätt att strunta i att göra något annat, tänka på något annat än träningen. Jag ville inte göra annat än att satsa på att bli bäst. Jag visste inte då att jag hade ett beteende som ledde till ett förtida slut på karriären.

Linus inser nu att problemet var att han inte kunde slå av och slå på sin fokusering på träningen.

– Jag tänkte hela tiden på träningen. Jobb, plugg eller vänner utanför idrotten fanns inte i bilden, säger Linus som betonar att han har fina vänner inom friidrotten.

– Vår gemenskap var helt fantastisk men var fokuserad på vårt idrottande.

Han minns de stimulerande träningspassen tillsammans med stavhopparen Jesper Fritz. Jesper kom till träningen direkt från sina studier till läkare.

– För Jesper var det en befrielse när han kom till träningen. Den var ett avbrott i studierna, medan jag hade vilat hela dagen efter förmiddagspasset fram till träningen med Jesper. Vägen fram till årets utomhus-SM i Eskilstuna innehöll bara två träningspass i veckan. Linus

gjorde sammanlagt fyra (4) höjdhoppsspass under hela sommaren. Han var försiktig eftersom han i våras drog på sig en skada varje gång han gjorde ett höjdhopp.

Han gjorde allvar av sina SM-planer då han räknade med att skulle räcka med två till fyra hopp i träningsskor för att ta SM. Försök med stora startfält brukar inte vara aktuella i höjd. Men inte i år. För första gången sedan 2001 hölls försök i höjd.

Antalet hopp som Linus gjorde under SM-tävlingen blev fler än han hade anat. De blev till slut riktigt många och inte bara i träningsskor. Under finalpasset fick han ta på sig i spikskor på grund av regn. Linus höll ändå hela vägen, SM-guldet blev hans på 2.11.

– Jag visade att jag kunde vinna ett SM-guld.

Jag var starkare än jag trodde med depressiva läkemedel i kroppen, härligt, säger han.

Linus avstod sedan att hoppa på högre höjder, men var nära att tacka ja när han blev uttagen till Finnkampen. Han ville testa om han kunde ta högre höjder.

– Jag tog mig en funderare men kom fram till att Finnkampen låg för nära SM, en vecka. Och jag ville ju inte jaga prestationer längre. Jag ville hålla fast vid att mitt mål med SM, att få ett bättre avslut på min karriär.

Nu arbetar Linus med att hålla föredrag på temat Vägen tillbaka där han delar sina erfarenheter för personalgrupper inom företag, kommuner och myndigheter.

– När jag drabbades var det så tyst om psykisk sjukdom. Det betraktades som något skamligt, men inte så längre, det är så vanligt, säger Linus. Många friidrottare och andra idrottare har vänt sig till Linus och berättat att de drabbats av depression.

– Jag vill inte säga vilka, de har vänt sig till mig i förtroende. Det finns fortfarande en skamstämpel att tala om psykisk hälsa och sjukdom inom idrotten.

Linus vill starta ett projekt för att arbeta med kartläggning av omfattning, vilket stöd som

behövs för att förebygga psykisk ohälsa och hur skapa strategier för att hjälpa dem psykiska ohälsa till exempel utmattningsdepression.

– Jag vill ge tillbaka till idrotten de erfarenheter som jag har gjort. Någonstans hoppas jag att Riksidrottsförbundet och Friidrottsförbundet skulle visa intresse att arbeta med frågor att förebygga mental ohälsa inom idrotten.

Linus betonar att han uppskattar det han upplevde under idrottsåren.

– Jag älskar idrott och allt den gav mig. Jag har bara mig själv att skylla. Jag hade nog hamnat i den här situationen oavsett vad jag hade satsat på, säger han.

Har du några råd att ge till dem som får de signaler som du har talat om?

– Sökt hjälp för det första. Våga gå till en psykolog eller en psykoterapeut som har ett helhetsperspektiv på allt runt omkring en människa, inte till en idrottspsykolog, den kanske bara ser till idrotten och prestationen.

Tex och foto: Anne-Marie Nenzell

Björn O Nilsson ny hövding i Luleå – men lämnar som ordförande i SFIF

Vår förre ordförande, Björn O Nilsson, sitter inte still. Sedan i höstas är han landshövding i Sveriges nordligaste län, Norrbotten. Samtidigt är han ordförande för Svenska Friidrottsförbundet, men ett uppdrag som han kommer att lämna i mars.

Sedan oktober basar Björn över Länsstyrelsens kontor i Luleå i Norrbotten med 300 medarbetare i 4 avdelningar som avgör hela 1400 ärenden om året.

När Björn tillträdde började han besöka länets alla 14 kommuner på den traditionella Eriksgata som alla nytillträdde landshövdingar genomför. – Eriksgatan tar tre veckor i sammanlagd arbetstid, så de pågår fram till mars, säger Björn. Och närmast på tur för besök är Arvidsjaur. Vid sin sida har landshövdingen ett länsråd, motsvarande vd, som bereder de ärenden som ska beslutas av landshövdingen. Det kan gälla alltifrån gruvsdrift, landsbygdsfrågor, strandskydd, ripjakt till sociala frågor.

– Rovdjursfrågor hanterar vi också men här finns ingen varg men massor med björn och lo, säger Björn.

Landshövdingen med dess länsstyrelse är dels statens representant mot länet och länets representant gentemot staten, dels myndighetsutövare som leder olika projekt och program. Samarbete sker också med kommun och lands-ting som är mer politiskt styrda.

– Länsstyrelsen har en väldigt central roll att spela. Här är förväntningarna höga från både lokalbefolkningens och lokalpressens sida. Det är stimulerande, säger Björn.

Han har flyttat in på landshövdingens residens, en herrgårdsbyggnad uppförd på 1850-talet med en mellanvåning enbart inriktad på representation. Första advent bjöd han allmänheten på adventskaffe i två sittningar för 150 gäster vardera i residenset.

– Biljetterna gick åt direkt. Folk blev upprörda att de tog slut så snabbt, men det var först till kvarn som gällde, säger Björn.

De närmaste tre åren med möjlighet till förlängning är Björn alltså landshövding men i mars avgår han som ordförande för Svenska Friidrottsförbundet.

– Jag hade planerat att vara ordförande i tre till fem år men jag väljer att avgå efter tre år, det får räcka. Uppdraget är krävande och insatser krävs dagligen. Det har jag inte möjlighet till nu, säger Björn.

Under sina år som ordförande gläds framför allt åt det förändringsarbete han drivit tillsammans med generalsekreterare Stefan Olsson.

– Vi har tag fram verksamhetsplan för att förtydliga och förenkla organisationen. Nu är den en kladdkaka av föreningar, utbildningscenter och distriktsförbund, säger han.

– Andra förbund har genomfört liknande för-

ändringsarbeten och lyckats bra, även om de har tagit sin tid.

Att förverkliga planerna lämnar Björn emellertid över till den blivande ordföranden för Svenska Friidrottsförbundet. Men Björn lämnar inte friidrotten helt. Han kommer att vara engagerad på flera sätt.

– Jag kommer gärna tillbaka för att jobba för Friidrottens Stora, säger Björn.

Anne-Marie Nenzell (text)

Debatt: Överlever Finnkampen i 10 år i nuvarande format?

Finnkampen har en lång historia med debut 1925 och har i många år varit en prestigekamp mellan Sverige och Finland. Den är numera unik som den enda levande landskampen i friidrott i världen. Kampen och inte resultaten har alltid varit Finnkampens kärna och det har resulterat i många dramatiska händelser genom åren.

De senaste årens kamper har fortfarande varit kamp in på "målsnöret" men publiken har inte visat samma kämpaglöd till biljettluckan. Många sporter har förändrat sina format den senaste tiden för att hålla greppet om publik, både på plats och via tv. Ett bra exempel är längdskidor som ändrat tävlingsformer och grenar med stor framgång. De har t.o.m. "stulit" friidrottens format med försök och final i sprintgrenar samt lagt till s.k. supersprint över 100m. Friidrotten har i princip hållit kvar vid samma format. Några smärre justeringar har gjorts med t.ex. 4 försök i teknikgrenar. Men formatet med "alla" grenar över två dagar består. Är det hållbart i framtiden? För oss friidrottsskännare är det ibland svårt att hålla intresset uppe dessa timmar, vare sig det är på plats eller framför tv:n. Hur ska det då hålla för den allmänna sportpubliken med all konkurrens som finns nu från andra sporter? Att lägga till gång på programmet förbättrar inte den möjligheten!

Friidrottspubliken är en åldrad grupp och många kommer av tradition till landskampen. Men, vi tror inte att den nya publiken kommer att lockas till Finnkampens arenan, åtminstone inte i storstäder, för att titta på friidrott i 3,5 timmar första dagen och 4 timmar andra dagen, som det nu var senast i Tammerfors. Den nya, yngre

publiken är nödvändig för att Finnkampen som koncept ska leva vidare.

Vi föreslår att man tar nya tag och tänker igenom hur tävlingen skall fortleva. Vilka undersökningar finns vad gäller publikunderlag? Vilka åldrar, kön eller varför går man på Finnkampen? Går samma person båda dagarna eller bara en av dagarna?

För det första tror vi att Finnkampen skall gå i mindre städer där konkurrensen om uppmärksamheten och publiken är mindre än i storstäderna.

För att tävlingen skall överleva 10 år till tror vi att den skall avgöras på en dag, lördag eller söndag. Fyra timmars tävling med lång paus (1 timme?) mellan "halvlekarna" så att publiken kan lämna sina platser, äta eller ta del av de aktiviteter som erbjuds utanför arenan, publik-tävlingar, möta Finnkampens legendarer, besöka sponsorer och deras utställningar.

För att detta ska fungera kan inte alla grenar finnas med på programmet, men måste man ha det? Kan man inte t.ex. tävla på 200m i stället för 100m och 400m, 1000m i stället för 800m och 1500m, ett långlopp på 3000m i stället för 5000m och 10000m? Alla teknikgrenar kan inte heller arrangeras men det går att alternera med t.ex. spjut ena året och diskus det andra. Eller lägga t.ex. kultävlingarna i stadens centrum dagen före "Arena-Finnkampen", som även kan hjälpa marknadsföringen? Avsluta med en mixed stafett över 4x200m (eller t.o.m. 8x200m) i stället för fyra stafetter som det är nu. För att göra det mer intressant kan man ha ett basprogram och sedan får arrangörslaget lägga till

förslagsvis 3 grenar som då kan gynna hemmalaget.

Vi vill poängtera att vi inte har räknat i detalj på ett tidsprogram för att detta ska fungera utan

det är ett debattinlägg som förhoppningsvis kan så ett och annat frö i respektive förbund.

Anders Faager
Rajne Söderberg

Svensk seger på löparbanan men inte på läktaren.

Tack alla stödjande!

Som alla vet är styrelsen för Friidrottens Stora grabbar och tjejer ansvarig för förvaltningen av flera fonder, som föreningen, tillsammans med FFF, Föreningen för Friidrottens Främjande, själva arbetat fram.

Våra gamla ledare, Rune Larsson och Erik Ahldén, bland andra, fick idén att förvärva Gunder Häggs fädernegård i Albacken och göra den till en träningsanläggning för i första hand friidrotten. Ekonomiska realiteter satte tyvärr stopp för projektet, men en del pengar blev kvar och blev grunden till fonden. Vår medlem Anders Mossberg, nr 327, hjälpte till med att placera pengarna och vi kan idag dela ut en summa per år till välförtjänta tränare/ledare inom medel/lång.

Men vi vill mer än så. Sedan 1968 har föreningen delat ut sitt sk "fadderstipendium" till lovande ungdomar. Vi vill uppmuntra till att de så småningom själva når fram till SFIFs förtjänsttecken Stor grabb/tjej.

Det skulle vi inte klara av utan de medlemsavgifter som de Stödjande erlägger, fn 350:-/år.

Vi är mycket tacksamma för bidragen. I år kunde vi glädja tre ungdomar; Maja Nilsson, Kalle Berglund och Andreas Kramer. De erhöll 10.000:- var i träningsbidrag.

Många av de Stödjande har nära anknytning till friidrotten, svenska mästare och fd landslagsmän som av olika skäl inte nådde stipulationsgränsen för tecknet. Men även fd ledare och tränare och sanna friidrottsentusiaster.

Vi ser naturligtvis gärna att alla hjälper till att rekrytera nya Stödjande. Den senast tillkomna är Bosse Söderberg, svensk mästare på 200m i början på 70-talet.

Än en gång; tack för ert intresse!

Bertil Wistam

Gunder och Arnes Stipendium

Föreningarna Friidrottens Stora Grabbar och Tjejer och Föreningen för Friidrottens Främjande, FFF, har tilldelat Per Skoog, Sävedalens AIK, Gunders och Arnes stipendium på 20.000:-. Motiveringen är att Per under mer än ett decennium framgångsrikt utvecklat löpningen på medel/lång i sin klubb och i Sverige. Ett tecken på storheten i hans arbete är att säsongen 2017 förekommer Sävedalens löpare i den svenska seniorstatistiken på medel/lång inte mindre än 38 gånger, fördelat på 15 manliga och 23 kvinnliga noteringar., Som grädde på moset har Per slussat Andreas Kramer till högsta europaelit på 800m med svenskt rekord på 800m med 1.45,13. Per är en viktig del i den tränarkader som numera har kapacitet att ta svensk medeldistanslöpning till högsta klass.

Våra fadderstipendiater 2018

Årets Fadderstipendiater Maja Nilsson, Kalle Berglund och Andreas Kramer belönades vid en ceremoni vid SM i Eskilstuna.

Till minne av Gösta "Svängsta" Svensson

Förre svenska rekordhållaren i höjdhopp Gösta "Svängsta" Svensson, Stockholm, har avlidit vid 88 års ålder. Hans närmaste anhöriga är brorsbarnen Jan Aktiv, Göteborg, och Ann-Louise Vimont, Luxemburg.

Gösta föddes i Karlshamn. Han växte upp och gick i skola i Gungvala där hans föräldrar var småbrukare. Efter avslutad folkskola fick han arbete först vid AB Urfabriken i Svängsta och därefter Haldafabriken som producerade skrivmaskiner.

Idrottskarriären började när Gösta vann en skoltävling i längdhopp i Karlshamn på 4.76 m, ett mycket bra resultat för en 12-åring. Men därefter blev det höjdhopp. Efter att han vunnit ungdomens Bosöspel för 18-åringar 1947 och blivit svensk juniormästare 1948 började han representera Sverige internationellt, bl.a. vid Europamästerskapen i Bryssel 1950 där han blev femma. 1952 blev hans bästa år med ett svenskt rekordhopp på 2.02m - det sista svenska rekordet i saxstil – och en 4:e-plats vid Olympiska spelen i Helsingfors. Han hade då hunnit bli "Svängsta-Svensson" med hela svenska folket. "Svängstas" idrottskarriär var framgångsrik, men än mer imponerande var hans civila. Efter skolgången och arbetsåren på hemorten kom han i kontakt med vännerna i svenska friidrottslandslaget där många var högskolestudenter. Inspirerad av dessa, men också av sin äldre bror, blev önskan att lära sig mer hans drivkraft. Under idrottskarriärens tidiga år fick han arbete i vaktmästeriet på Idrottsinstitutet på Bosön och finansierade därmed gymnasiestudier på distans. Han tog studenten som privatist med så fina betyg att han kom in på KTH. Men Civilingenjörsexamen var inte nog. Han sökte vidare och kom in på Handelshögskolan i Stockholm med Civilekonomexamen som följd. Välutbildad som få kom han ut i arbetslivet där han blev prisbelönt egenföretagare med uppfinningar

inom mikromekaniken som specialitet. Tala om att kombinera elitidrottskarriär med studier! Trots sina formidabla framgångar inom såväl idrotten som studie- och arbetslivet förblev Gösta den blygsamme och anspråkslöse idrottsgrabben från Svängsta. Han var nöjd med det lilla. "De ä bra vet du" var hans ständiga svar på frågan hur han hade det. Han var mer mån om andra än om sig själv. Ett föredöme, en hedersman och sann vän har lämnat oss i stor saknad.

Arne Ljungqvist
Hans Rydén
Ulf Schmidt

Matrikeländringar

Nya Friidrottens Stora

Almgren	Andreas	andreas_almgren@hotmail.com
Lundgren	Daniel	daniel0739338221@gmail.com
Nilsson	Linn	n.linn@hotmail.com
Rose	Odain	odainrose@gmail.com
van den Wielen Sarah		grabbsen_@hotmail.com

Ny Stödjande intressent

Söderberg	Bo	info@fotokungen.com
-----------	----	---------------------

Avliden - Friidrottens Stora

Svensson	Gösta	2018-10-14	Friidrottens Stora 168 År 1953
----------	-------	------------	--------------------------------

-

Avlidna – Stödjande intressenter

Ländqvist	Lars-Eric	Leksand	20170309
Tegner	Lars	Stockholm	20180527

GLÖM EJ ATT ANMÄLA ADRESSÄNDRINGAR TILL
MATRIKELANSVARIG e-post torsten.karin@gmail.com

Födelsedagar 1 januari - 30 juni 2019

Stora Friidrottare

40 år

Pettersson	Annika	EDSBYN	1979 01 10
Sandin (Dahlgren)	Beatrice	BILLDAL	1979 01 13
Karlsson	Hanna	SÄVEDALEN	1979 01 18
Skog	Henrik	GUSTAVSBERG	1979 04 17
Nilsson	Cecilia	ESKILSTUNA	1979 06 22

50 år

Fernström	Niklas	BUNKEFLODSTRAND	1969 02 22
Staaafgård	Maria	LIMHAMN	1969 06 08

60 år

Gullstrand	Christer	LUXENBURG	1959 03 26
------------	----------	-----------	------------

70 år

Fredriksson	Michael	ÅKERSBERGA	1949 03 11
Malm (Johansson)	Britt	KARLSTAD	1949 02 23
Nenzell	Anne-Marie	STOCKHOLM	1949 05 29

75 år

Bendeus	Bengt	DUBAI	1944 05 03
Hedmark	Lennart	SKATTKÄRR	1944 05 18
Lundgren	Karin	GÖTEBORG	1944 05 19
Larsson	Berit	GÖTEBORG	1944 06 19

80 år

Lövgren	Sven-Åke	MALMÖ	1939 06 07
---------	----------	-------	------------

Stödjande intressenter

75 år

Wistam	Anne-Louise	STOCKHOLM	1944 01 22
Rudslätt	Kent	SOLNA	1944 04 17
Karlsson	Ove	HÄGERSTEN	1944 04 25
Duvander	Åke	YNGSJÖ	1944 05 04
Halh	Janåke	KIL	1944 05 06

80 år

Högfeldt	Lars-Olof	VÄSTERÅS	1939 06 29
----------	-----------	----------	------------

85år

Freivald	Are	TROLLHÄTTAN	1934 02 17
----------	-----	-------------	------------

90 år

Nilsson	Olle	SOLLENTUNA	1929 01 11
Smedberg	Fred	SÖDERTÄLJE	1929 02 05
Lundberg	Tore	STOCKHOLM	1929 03 23

Höjd medlemsavgift för tidning på papper

Om Du som medlem även i fortsättningen önskar få papperstidningen hem till Dig får du betala en extra hundralapp i medlemsavgift, 250 kronor.

Oförändrad medlemsavgift för elektronisk tidning

Du som vill ha tidningen elektroniskt, det vill säga på mejl alternativt ladda ned den från hemsidan, betalar oförändrad avgift, 150 kronor. För att elektronisk distribution ska fungera så behöver vi Din e-mail adress. Meddela den till oss på mejl eller via hemsidans kontakt-formulär w.w.w.friidrottensstora.se .

OBS! Stödjande medlem har papperstidningen inkluderad i medlemsavgiften 350 kronor.

För att detta ska fungera måste vi ju veta vem som betalar så ange ert namn eller medlemsnummer (finns att söka på hemsidan), gärna också e-mail.

Gör så här!

Du som vill ha papperstidningen: Sätt in 250 kronor på plusgiro 25 04 78 – 5. Glöm inte ange ditt namn och adress. Sänd gärna ett mejl till info@friidrottensstore.se med namn och adress.

Du som enbart vill ha tidningen elektroniskt: Sätt in 150 kronor på plusg. 25 04 78 -5. Glöm inte att ange ditt namn och mailadress till info@friidrottensstora.se . Den mail-adressen används för att sända tidningen till dig.

Vid eventuella frågor: Kontakta Rajne Söderberg rajne@telia.com , Anne-Marie Nenzell amgustafsdotter@gmail.com eller Elisabeth Fredriksson lisafson50@gmail.com .

Friidrottsgolfen 2018

Av tradition så spelas Årets Friidrottsgolf i samband med Svenska Mästerskapen, som i år genomfördes i Eskilstuna. Årets golfbana fanns dock någon mil utanför staden, nämligen Strands Golfbana.

Det är lite tråkigt att arrangemanget genomförs med färre deltagare år från år sedan vi först träffades på 80-talet. Men förhoppningsvis så vänder trenden med betydligt fler Friidrottsgolfare, när vi kommer att träffas fredagen den 23 augusti 2019 på någon av Karlstads fina golfbanor i samband med friidrotts-SM på Tingvalla Idrottsplats. Det finns åtminstone två golfare från IF Göta Karlstad, Lennart Hedmark och Raimo Pihl, och dessa två blir givetvis svårslagna.

Dessutom är det väl dags igen för en tjej att vara med, eftersom Karin Lundgren, Göteborg, är den enda tjej som hittills deltagit och dessutom vunnit. Det var i Helsingborg 2014.

Det unika för årets golftävling var att två 400-meterslöpare från den gamla goda tiden segrade i Friidrottens Stora respektive Stödjande medlemmar, nämligen Anders Faager respektive C-J Johansson. Dessutom är båda smålänningar från Nässjö respektive Växjö.

Kanske blir det nya mästare nästa år?

GOD JUL & GOTT NYTT ÅR ÖNSKAR STYRELSEN!

